

Η κυρία ντε Τρανόν, 60 έτῶν.
Ο Παύλος Μπερτόν, είναι σεπτάτη έτων, δραματικός συγγραφέας.

(Εἰς της κ. ντε Τρανόν).

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Πώς ήταν αύτό, άγαπητέ μου ; Πόσον καρδιά έχω νά σας ίδω ! Δεν λησμονήσατε έντελως την παλαιά φίλη της μητέρας σας;

ΠΑΥΛΟΣ.—Όχι, κυρία. Ή απόδειξις είναι ότι ηλθα νά σας ίδω...

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Πόσοι μιήνες πέρασαν από την τελευταία έπισκεψή σας !

ΠΑΥΛΟΣ.—Ένας χόρδων.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Ναι, θυμούμαι ότι έπέμενα νά σας πανδέμω... Θυμούμαι έπιστροφή διτή δεν θέλατε με κανένα τρόπο νά πεισθετε. Μου κρατήσατε κακία...

ΠΑΥΛΟΣ.—Όχι.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Πρέπει νά είσθε είλικρινής.

ΠΑΥΛΟΣ.—Είμαι είλικρινήστατος.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Πρέπει νά με δικαιολογήσετε. Μ' αρέσει νά παντερέω τούς νέους. "Η μαμά σας, πού είταν ή καλλίτερη μου φίλη, με όνομαζε Κυρία των Συνοικειών. Θέλησα νά σας είρω μά καλή νήση. Εσείς δὲν έδεχθήκατε. Έπι τέλους, ής μή μιλάμε πειρά περι αύτού του ζητήματος..."

ΠΑΥΛΟΣ.—Άπεναντίας. "Ηλθα νά μιλήσωμε γι" αύτο.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Θέλετε νά παντερευθήτε;

ΠΑΥΛΟΣ.—Ναι, Κυρία. "Αλλαζα γνώμη.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Είσθε είλικρινής;

ΠΑΥΛΟΣ.—Μάλιστα.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—"Ελλατε δά ! Δέν θα τό υπένθετα ποτέ. Αύτό είναι άλληθινό θαῦμα ! "Ας είνε, φίλε μου, είμαι ένθυμησιμή μαζή σας... Μπράβο ! Μόνο....τέ κρίμα !

ΠΑΥΛΟΣ.—Γιατί ;

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Θυμασθε ότι πρώριζα για σας την δεσποινίδα ντε Καλέτ... μία χαροπομένη νέα...

ΠΑΥΛΟΣ.—Λοιπόν ;

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Παντερεύηκε...

ΠΑΥΛΟΣ.—Άλληθεια ;

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Τόσο γλήγορα ! Μήν αστειεύσθε ....

"Ισως είνουμε καρπού μάλλη.

ΠΑΥΛΟΣ.—Μού έχαστε προτείνη μια στάλη...

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Την δεσποινίδα Σαίν Ρενέ !

ΠΑΥΛΟΣ.—Ναι !

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—"Εγινε καλόγρη.

ΠΑΥΛΟΣ.—Από απέλπισια ;

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Δέν πιστεύω... "Ας είνε. Θά ξετάσω τό ζητήμα. Πέστε μου μόνο ένα πρόγραμμα. Γιατί αυτή ή αίρενδια μεταβολή είς της ίδεσας σας ; Πού σας ήλθε αυτή ή ξαφνική έπιθυμία νά παντερευθήτε ;

ΠΑΥΛΟΣ.—Θά έννοηστε άμεσως.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Μανεύω. Βαρεθήκατε τη ζωή του γκαρονιού, και της άνοιξης και κουραστικές διασκεδάσεις της ...

ΠΑΥΛΟΣ.—Δέν είνε αύτο.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—"Ισως ή πλάκις της μοναξιάς...

ΠΑΥΛΟΣ.—Όχι. "Εχω πολλές συντροφιές.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—"Ισως ονειρεύεσθε ένα σπιτάκι, μά γυναικούλα, πολλά παιδάκια... Ένα ήσυχο περιβάλλον.

ΠΑΥΛΟΣ (ειρωνικά).—Την σύντροφον του βίου και τα άθινα ξανθά κεφαλάκια ; "Όχι, κυρία. Δέν συνεννοούμεθα.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—"Η άλληθεια είνε διτή σας ήννονο.

ΠΑΥΛΟΣ.—Θά σας διμολογήσω την άλληθεια, πρώτα γιατί ξέρω πώς με συντάθητε ίδιατερώς.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Σάς συμπαθώ, αν και είσθε ένας μεγάλος ένωντής. "Ένε θηρό.

ΠΑΥΛΟΣ.—Εσείς έχετε και τά δαμάζετε τά θηρά. Γιατί είσθε μια πολλά ξενιτή γυναίκα, που τα ένωνει δλα.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—"Ισως.

ΠΑΥΛΟΣ.—Σε σας μπορώ νά τά είκω δλα.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Τότε σας άκουω. Μεταχειρίζεσθε τόσες

προφυλάξεις, ώστε υποτεύομαι... Γιατί θέλετε νά παντερευθήτε ;

ΠΑΥΛΟΣ (άπορασιστικά).—Γιά νά έργασθη ! Νά γράψω ένα δράμα.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Γι' αυτό ;

ΠΑΥΛΟΣ.—Μόνο και μόνο γι' αυτό. Μον λείπουν αι παραπηρήσεις έκ τοι φυσικού. Πρέπει νά είνο μιά γυναίκα, που θα μπορώ ν' άναλύω κάθε στιγμή... Νά παρατηρώ κάθε κίνηση της κάθε βλέμματο της. Αύτή ή γυναίκα πρέπει να είνε δική μου, διαρκώς πρόχειρη. Θά γράψω ένα δράμα, που θα ξέν τεραστικά έπιευξινά.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Και ποιός θα είναι ο τίτλος τού δράματος ;

ΠΑΥΛΟΣ.—"Τριάς.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Δέν έννοω..

ΠΑΥΛΟΣ.—Δέν μπορεί νά γράψῃ κανείς έργον θανάτου ή γνοει τό θέμα. Ετοι θα μελετήσω τόν γάμο άπο κοντά. Ένας σύζυγος, μια σύζυγος...κι' ένας έραστής.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Άλλα, φίλε μου, δέν είναι νοιμένο άπαραίτητο τό τρίτο πρόσωπο είς ένα τακιμασμένο ζευγάρι...Δέν πιστεύω νά υποθέσετε διτή έγονο...θα δεν είνουν πιστή είς τόν κ. ντε Τρανού.

ΠΑΥΛΟΣ.—Τότε θα σας άπατούσε αυτός.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Ποτέ !

ΠΑΥΛΟΣ.—Πού τό ξέρετε :

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Και σεις θα άπατησετε την γυναίκα σας ;

ΠΑΥΛΟΣ.—Βεβαίως.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Και τό ξέχετε σίγουρα από τώρα ;

ΠΑΥΛΟΣ.—"Οχι, άλλα τό προβλέπω.

"Άλλωστε θέλω νά την μελετήσω και νά ψυχολογίσω τό διάστημα της μου στον τό μάθηση... Μόνο έτοι θα μπορέσω νά γράψω τό δράμα μου έκ τοι φυσικού...θά δώ τις άννησχεις της, τήν ταραχή της, τή ζήλεια της, θά ιδω τό δάκρυο της, τή ζηλειά της, θά ιδω τό δάκρυο της...Τόσα πράγματα θά γράψω, κυρία !

Πρέπει νά είναι μια ιδιαίτερη ειδανόθητη και καλή...θά μου είνετε αυτή την γυναίκα ;

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Μιλάτε σοβαρά ;

ΠΑΥΛΟΣ.—Σοβαρότατα.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Θέλετε νά υποτάσωσθεν ένα δύποτο πλάσμα είς τόν γυναίκα σας ;

ΠΑΥΛΟΣ.—Ο γάμος είνε πάντα μια διπλή θυσία.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Εγώ τό θεωρώ όλης ένα μυστήριο. "Εσείς θέλετε νά κάμετε πειραματα γεγοντικά. Δέν θα σας βροθήσω, άγυπτητε μου. "Η γυναίκα σας θα ήταν πολύ δυστυχημένη !

ΠΑΥΛΟΣ.—"Ολες ή γυναίκες τόν μεγάλων άνδρων ήπηρων δυστυχεις. Ο ρόλος τους είνε νά χρησιμεύσουν ως έπιτρεψιδρια.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Είσθε τρελός. Μήν έλπιζετε διτή θα σας βοηθήσω ένώ νά παντερευθήτε... .

ΠΑΥΛΟΣ.—Θά είσθε η αίτεια της πνευματικής καταστροφήσμου

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Δέν με ένδιαφέρει. Θά σώσως μιά γυναίκα.

ΠΑΥΛΟΣ.—Δέν θα γράψω ποτέ τό δράμα μου πάμα πολλά...

ΠΑΥΛΟΣ.—Θά ήταν γι' αυτήν ή δόξα, ή άδανασια.

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—Μιά γυναίκα προτιμά δύπλως τήν εύτυχια... Δέν μας ένδιαφέρει η δόξα και ή φιλολογία... "Άσφησμος όμως αυτή τή συγκίνηση, παιδί μου. Βλέπω διτή είσθε μονάχα ένας μαθητεύομενος τής ζωῆς...

ΠΑΥΛΟΣ.—Κυρία !

ΚΑ ΝΤΕ ΤΡΑΝΣΥ.—"Έχετε άναγκη από διτή ένα καλό μέθημα... Θά σας τό δώρο τή ζωή. Μιά μέρα θα υποθέσετε πράγματα κατιστάσια.

ΠΑΥΛΟΣ.—Σας ταξεδιώσω αύτον τού πάντα στην Ελλάδα.

Έργο Λαζαντάν

ΠΩΛΕΙΤΑΙ έπιπεδον πιεστήριον έχον πλάκα 100 X 140 δυνα-

μενον νά πέρνη 4 σελίδας μεγάλας έφημερος και τυπων 1200 φύλλα καθ' ώραν. Μοναδικόν διά καθημερινήν έπαρχιακήν έφημερο. Πληροφορίαι είς τά γραφεῖα μας.